

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการสอนแบบ 4 แมท ต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศูติศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศูติศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนกับหลังการสอนแบบ 4 แมท และเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศูติศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท กับกลุ่มที่สอนตามปกติ ซึ่งแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) แบบสองกลุ่มวัดสองครั้ง (The Pretest Posttest Control Group Design)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาล เสนอตารางที่ 3

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศูติศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง เสนอตารางที่ 4 - 5

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศูติศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม เสนอตารางที่ 6 - 7

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาล

ตารางที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลจำแนกตามเพศและอายุ

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท		กลุ่มที่สอนตามปกติ	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ				
หญิง	22	100.00	21	95.46
ชาย	-	-	1	4.54
อายุ				
19 ปี	1	4.54	-	-
20 ปี	6	27.27	3	13.64
21 ปี	14	63.64	16	72.73
22 ปี	1	4.54	3	13.64
อายุเฉลี่ย	20.68		21	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.65		0.54	

จากตารางที่ 3 พบว่าข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท เป็นเพศหญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อายุเฉลี่ย 20.68 ปี ส่วนใหญ่อายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมาอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.27 อายุ 19 ปี และ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.54 กลุ่มที่สอนตามปกติ เป็นเพศหญิง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.46 คน เพศชาย 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.54 อายุเฉลี่ย 21 ปี ส่วนใหญ่อายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาอายุ 20 ปี และ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.64

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท และกลุ่มที่สอนตามปกติ

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลศาสตร์	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท	32.86	6.28	48.59	7.29	11.45*
กลุ่มที่สอนตามปกติ	34.19	5.67	42.41	10.60	5.35*

*P < .05

จากตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท และกลุ่มที่สอนตามปกติ ภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหา ระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองของ นักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่สอนแบบ 4 เมท และกลุ่มที่สอนตามปกติ

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลศาสตร์	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มที่สอนแบบ 4 เมท					
การรวบรวมข้อมูล	5.24	1.35	7.53	1.52	6.31*
การระบุประเด็นปัญหา	4.21	1.17	6.24	2.17	4.64*
การวางแผนการแก้ปัญหา	8.53	2.40	11.83	3.20	4.83*
การปฏิบัติการแก้ปัญหา	6.64	2.27	10.78	1.98	9.79*
การประเมินผล	8.34	3.61	12.18	2.87	4.09*
กลุ่มที่สอนตามปกติ					
การรวบรวมข้อมูล	5.01	1.88	6.86	2.20	4.97*
การระบุประเด็นปัญหา	4.27	1.39	5.36	1.84	3.07*
การวางแผนการแก้ปัญหา	9.69	2.75	10.72	3.80	1.14
การปฏิบัติการแก้ปัญหา	6.82	1.35	9.57	1.85	7.47*
การประเมินผล	8.45	3.36	9.86	4.16	1.73

*P < .05

จากตารางที่ 5 พบว่าภายหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ทุกขั้นตอนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่สอนแบบ 4 เมท สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มที่สอนตามปกติ พบว่าหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ในขั้นการรวบรวมข้อมูล การระบุประเด็นปัญหา และการปฏิบัติการแก้ปัญหา สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นขั้นการวางแผนการแก้ปัญหาและการประเมินผล

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท และ กลุ่มที่สอนตามปกติ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท และกลุ่มที่สอนตามปกติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลศาสตร์	กลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท		กลุ่มที่สอนตามปกติ		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ก่อนการทดลอง	32.86	6.28	34.19	5.67	0.74
หลังการทดลอง	48.59	7.29	42.41	10.60	2.25*

*P < .05

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท และ กลุ่มที่สอนตามปกติไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาลหลังการทดลอง กลุ่มที่สอนแบบ 4 แมท สูงกว่ากลุ่มที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์
 จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหานักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มที่สอนแบบ 4 เมท
 และ กลุ่มที่สอนตามปกติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสามารถในการแก้ปัญหา ทางการพยาบาลศาสตร์	กลุ่มที่สอนแบบ 4 เมท		กลุ่มที่สอนตามปกติ		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ก่อนการทดลอง					
การรวบรวมข้อมูล	5.24	1.35	5.01	1.88	0.47
การระบุประเด็นปัญหา	4.21	1.17	4.27	1.39	0.16
การวางแผนการแก้ปัญหา	8.53	2.40	9.69	2.75	1.49
การปฏิบัติการแก้ปัญหา	6.64	2.27	6.82	1.35	0.32
การประเมินผล	8.34	3.61	8.45	3.36	0.11
หลังการทดลอง					
การรวบรวมข้อมูล	7.53	1.52	6.86	2.20	1.17
การระบุประเด็นปัญหา	6.24	2.17	5.36	1.84	1.46
การวางแผนการแก้ปัญหา	11.83	3.20	10.72	3.80	1.05
การปฏิบัติการแก้ปัญหา	10.78	1.98	9.57	1.85	2.09*
การประเมินผล	12.18	2.87	9.86	4.16	2.15*

*P < .05

จากตารางที่ 7 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาล
 ศาสตร์จำแนกตามขั้นตอนการแก้ปัญหานักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง กลุ่มที่สอนแบบ
 4 เมท กับกลุ่มที่สอนตามปกติไม่แตกต่างกัน แต่ภายหลังการทดลองค่าเฉลี่ยคะแนนความ
 สามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลศาสตร์ในขั้นการปฏิบัติการแก้ปัญหาและการประเมิน
 ผลสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05